

kun fortsat Odelæggelse. Det ærede Medlem for Ribe Amts Ade Valgfreds (Terman- sen) yttrede, at han beklagede, at hans Stands- fæller ikke havde holdt fast nok ved Grundloven af 5te Juni. Jeg har den Overbeviisning, at de Herrer, hvem det end er, have gjort Fæ- drelandet og Friheden en stor Tjeneste ved endnu i den ellefte Time at aabne Dine- ne for, hvor vigtigt det er, og hvor stor Trang der er tilstede for at opnaae et Resultat. Jeg turde maaskee endog troe, at den Tid vil komme, da det vil blive erkjendt af hele Folket, og at Historien vil vidne, at netop de Mænd, som i rette Tid have aabnet Dine- ne, væsentlig have bidraget deres til Fædrelandets og Frihe- dens Frelse, og at denne deres Virksomhed vil hde dem Berettigelse til at maatte reg- nes iblandt Landets bedste Mænd. Den ærede Repræsentant for Viborg Amts Ade Valgfreds (Kjær) søgte at stræmme os bort fra det foreliggende Forslag ved navnlig at fortælle os, at Thyfterne vilde have Stem- meret med os (Kjær: Maa jeg bede om Or- det!), men han glemte dengang at nævne Ind- fødsretten. De ere ikke Thyflere længer, naar vi selv ved Indfødsretten have gjort dem lige- beretigede med os, det er ikke væsentlig Sproget, men deres Gjerning, det kommer an paa. Det vil afhænge af, om den Forsamling, som da er til- stede, og som skal meddele Indfødsretten, troer, at den velfortjent kan hdes eller ikke. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valg- freds har ogsaa sagt os, at vi her arbejdede under meget trykkende Forhold, og at dette Tryk gjorde os det umuligt at tage en fri Beslut- ning her i Rigsdagen. Jeg skulde visnok fra mit Standpunkt ikke have Noget imod, om Sa- gen først var bleven forelagt Rigsdagen; men jeg troer paa den anden Side ingenlunde, at det ærede Medlem er istand til at godtgjøre, at der, selv om det var skeet, virkelig var tom- met et heltigere Resultat frem, -end der nu er kommet. Hvad der end bliver sagt, saa er det Resultat, der er tilveiebeagt, fremkommet ved en Overenskomst, og jeg har saa megen Ag- telse for de Mænd, der sade i Thinget, at jeg tør sige, at de ikke gif ind derpaa paa Grund af et Betrageri, men fordi de vare sig fuldkommen klart bevidste, at det var den bedste

Overenskomst, der havde kunne vindes, naar der skulde opnaaes nogen. Jeg vilde ikke, fordi jeg har givet min Stemme til Sagen i Rigssraadet, troe mig forpligtet til at stemme for den nu, naar jeg ikke troede, at denne Overenskomst burde være hellig, navnlig som den bedste, der kunde fremgaae af de foregaaende vidtløftige og kostbare Forhandlinger. Derfor vil jeg nu og formeentlig altid give min Stemme til Forsatningsagen i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og ikke stemme for noget Endringsforslag, hvilket jeg ogsaa hidtil har viist, men jeg holder fast paa, at den eneste hurtige og rette Maade at ende Sagen paa er at stemme for Grundlovsforslaget, som det nu foreligger, og ikke anderledes, uden Genhyn til hvilke Forandringer man personligen end kunde ønske; jeg troer ikke det er en Stands, men Fædrelandets høieste Interesser, her staae paa Spil, og derfor maae vi Alle høre os.

P. Pedersen: En Yttring, der saaldt fra det ærede Medlem for Ribe Amts Ade Valgfreds (Terman- sen), foranlediger mig til at ønske at sige et Par Ord. Han udtalte, at han havde taget under alvorlig Overveielse, om det ikke var det Kløgeste, ligesaa vist som det var det Letteste, at følge Strømmen; men jeg maa mod det ærede Medlem udtale, at det er ikke det Letteste i denne Sag at følge med Strømmen; det havde været langt lettere for mig at følge mine Venner, med hvem jeg tid- ligere har samstemmet, i at stille Endringer, end det nu er mig at gaae imod dem. Jeg har aldrig tvivlet om, at Grundloven af 5te Juni 1849 er Folkets naturlige Ret — dette har altid været min fulde og faste Overbeviis- ning —, men da vi kæmpede den sidste Kamp for Slesvig, var det ogsaa min fulde og faste Overbeviisning, at vi kæmpede for vor fulde Ret, og der kom dog en Tid, hvor vi maatte nøies med mindre end vor Ret. Der var en Tid, da vi kunde have faaet bedre Bilsaar, men den blev ikke benyttet — jeg tvivler ikke om, at det bliver følt tungt af dem, som ikke benyttede den — og Følgen blev, at vi tabte det Hele. Sagen har nu stillet sig saaledes for mig, at vi, ved ogsaa her haardnakket at fastholde, hvad vi ansee for Folkets Ret, kunde